Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (siódma izba)

z dnia 24 września 2019 r.*

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego V V-WHEELS – Wcześniejsze graficzne niezarejestrowane, krajowe i unijne znaki towarowe VOLVO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001

W sprawie T-356/18

Volvo Trademark Holding AB, z siedzibą w Göteborgu (Szwecja), reprezentowana przez adwokata T. Doldego i M. Hawkinsa, solicitor,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), reprezentowanemu przez S. Bonne i H. O'Neilla, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą EUIPO była

Paalupaikka Oy, z siedzibą w Iisalmi (Finlandia),

mającej za przedmiot skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 marca 2018 r. (sprawa R 1852/2017-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Volvo Trademark Holding a Paalupaikka,

SĄD (siódma izba),

w składzie: V. Tomljenović, prezes, E. Bieliūnas i A. Kornezov (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: R. Ūkelytė, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 7 czerwca 2018 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 4 października 2018 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 16 maja 2019 r.,

wydaje następujący

* Język postepowania: angielski.

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

1 W dniu 4 sierpnia 2015 r. Paalupaikka Oy dokonała w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zgłoszenia unijnego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2009, L 78, s. 1), ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1)].

2 Znakiem towarowym, dla którego wystąpiono o rejestrację, jest następujące oznaczenie graficzne:

3 Oznaczenie to opisano w zgłoszeniu jako „[n]iebieską, okrągłą obwódkę, wewnątrz której [znajduje się] srebrna litera »v«”, która to obwódka „ma wąskie, srebrne obramowanie” i została ukazana powyżej „tekstu »V-WHEELS«”, zaś w „tekście litera »V« jest srebrna, a pozostałe znaki niebieskie”. Towary, dla których dokonano zgłoszenia, należą do klasy 12 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, i odpowiadają następującemu opisowi: „obręcze do kół samochodowych; obręcze kół pojazdów; koła; rolki [koła] do pojazdów; koła samochodowe; koła do motocykli; koła pojazdów; kółka samonastawne do wózków [pojazdy]; koła [części do pojazdów lądowych]; koła do gokartów; koła, opony i gąsienicowy układ bieżny”.

4 Zgłoszenie znaku towarowego zostało opublikowane w *Biuletynie Znaków Towarowych Unii Europejskiej* nr 182/2015 z dnia 25 września 2015 r.

5 W dniu 31 grudnia 2015 r. skarżąca, Volvo Trademark Holding AB, wniosła sprzeciw wobec rejestracji zgłoszonego oznaczenia dla towarów oznaczonych w pkt 3 powyżej.

6 Sprzeciw został oparty na następujących wcześniejszych znakach towarowych, którymi oznaczono towary należące do klasy 12:

– graficznym unijnym znaku towarowym zarejestrowanym pod nr. 10397016, ukazanym poniżej:

– graficznym unijnym znaku towarowym zarejestrowanym pod nr. 4804522, ukazanym poniżej:

– graficznym unijnym znaku towarowym zarejestrowanym pod nr. 9045311, ukazanym poniżej:

– graficznym finlandzkim znaku towarowym zarejestrowanym pod nr. 66240, ukazanym poniżej:

– graficznym szwedzkim znaku towarowym zarejestrowanym pod nr. 385923, ukazanym poniżej:

– graficznym szwedzkim znaku towarowym, zgłoszonym w dniu 22 sierpnia 2014 r., ukazanym poniżej:

– powszechnie znanym w Unii Europejskiej znaku towarowym, ukazanym poniżej:

– powszechnie znanym w Unii znaku towarowym, ukazanym poniżej:

– powszechnie znanym w Unii znaku towarowym, ukazanym poniżej:

7 Na poparcie sprzeciwu podniesiono podstawy określone w art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001].

8 W dniu 19 czerwca 2017 r. Wydział Sprzeciwów oddalił sprzeciw w całości.

9 W dniu 22 sierpnia 2017 r. skarżąca wniosła do EUIPO, na podstawie art. 58–64 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 66–71 rozporządzenia 2017/1001), odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów.

10 Decyzją z dnia 21 marca 2018 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją") Czwarta Izba Odwoławcza EUIPO oddaliła odwołanie. W szczególności stwierdziła ona przede wszystkim, że oznaczenie, dla którego dokonano zgłoszenia, jest odmienne od wcześniejszych znaków towarowych przywołanych na poparcie sprzeciwu i że, w konsekwencji, nie można stwierdzić żadnego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001. Następnie oddaliła ona sprzeciw w zakresie, w jakim opiera się on na podstawie określonej w art. 8 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia, ponieważ pierwsza przesłanka zastosowania tego przepisu nie jest spełniona ze względu na to, że kolidujące ze sobą oznaczenia są odmienne. Wreszcie stwierdziła ona, że ani badanie opinii publicznej, ani decyzja Patentstyret (norweskiego urzędu własności przemysłowej) – przedstawione przez skarżącą – nie mogą podać powyższych stwierdzeń w wątpliwość.

Żądania stron

11 Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

– stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

– obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Wydziałem Sprzeciwów i Czwartą Izbą Odwoławczą EUIPO.

12 EUIPO wnosi do Sądu o:

– oddalenie skargi w całości;

– obciążenie skarżącej poniesionymi przez EUIPO kosztami.

Co do prawa

13 Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty. Zarzuty pierwszy i drugi dotyczą odpowiednio naruszenia art. 8 ust. 5 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001. Zarzut trzeci dotyczy przeinaczenia okoliczności faktycznych i dowodów przez Izbę Odwoławczą, z naruszeniem art. 72 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia ciążącego na Izbie Odwoławczej zgodnie z art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001.

14 Z zaskarżonej decyzji wynika, iż Izba Odwoławcza stwierdziła, w ramach analizy względnej podstawy odmowy rejestracji wskazanej w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001, że kolidujące ze sobą oznaczenia są odmienne, w związku z czym należy oddalić sprzeciw oparty zarówno na art. 8 ust. 1 lit. b), jak i na art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia.

15 Co się tyczy zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001, skarżąca jest w istocie zdania, że Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła brak jakiegokolwiek podobieństwa między oznaczeniami, odmawiając w ten sposób zastosowania względnej podstawy odmowy rejestracji wskazanej w tym przepisie.

16 Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001 w wyniku sprzeciwu właściciela wcześniej zarejestrowanego znaku towarowego w rozumieniu ust. 2 nie rejestruje się zgłoszonego znaku towarowego, jeżeli jest on identyczny z wcześniejszym znakiem towarowym lub do niego podobny, niezależnie od tego, czy towary lub usługi, dla których jest zgłaszany, są identyczne z tymi, podobne

lub niepodobne do tych, dla których został zarejestrowany wcześniejszy znak towarowy, jeżeli w przypadku wcześniejszego unijnego znaku towarowego cieszy się on renomą w Unii lub w przypadku wcześniejszego krajowego znaku towarowego cieszy się on renomą w danym państwie członkowskim i jeżeli używanie bez uzasadnionej przyczyny tego znaku towarowego powodowałoby czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszego znaku towarowego bądź też działało na ich szkodę.

17 Z brzmienia art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001 wynika, że zastosowanie tego przepisu jest uzależnione od spełnienia kumulatywnych przesłanek takich jak, po pierwsze, identyczność lub podobieństwo kolidujących ze sobą znaków towarowych, po drugie, istnienie renomy wcześniejszego znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, po trzecie, istnienie prawdopodobieństwa, że używanie bez uzasadnionej przyczyny zgłoszonego znaku towarowego będzie powodować czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszego znaku towarowego bądź też działać na ich szkodę (wyrok z dnia 28 czerwca 2018 r., EUIPO/Puma, C-564/16 P, EU:C:2018:509, pkt 54).

18 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem naruszenia, o których mowa w art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001, jeśli występują, stanowią konsekwencję pewnego stopnia podobieństwa między wcześniejszym a późniejszym znakiem towarowym, z powodu którego dany krąg odbiorców będzie kojarzył te dwa znaki, to znaczy dostrzeże między nimi związek, nie myląc ich jednak (zob. wyrok z dnia 12 marca 2009 r., Antartica/OHIM, C-320/07 P, niepublikowany, EU:C:2009:146, pkt 43 i przytoczone tam orzecznictwo).

19 Co się tyczy w szczególności pierwszej przesłanki zastosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001, wspomnianej w pkt 17 powyżej, a mianowicie identyczności lub podobieństwa kolidujących ze sobą oznaczeń, należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału stopień podobieństwa, wymagany zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001 z jednej strony i art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia z drugiej strony, jest odmienny. Otóż podczas gdy objęcie ochroną ustanowioną na mocy pierwszego z tych dwóch przepisów jest uzależnione od stwierdzenia takiego stopnia podobieństwa między kolidującymi ze sobą znakami towarowymi, że w odczuciu danego kręgu odbiorców istnieje w przypadku tych znaków prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, istnienie takiego prawdopodobieństwa nie jest wymagane dla ochrony przyznanej na podstawie drugiego z nich. Zatem naruszenia, o których mowa w art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001, mogą stanowić konsekwencję niższego stopnia podobieństwa między wcześniejszym a późniejszym znakiem towarowym, o ile stopień ten jest wystarczający, by dany krąg odbiorców kojarzył ze sobą wspomniane znaki, to znaczy stwierdzał, że występuje między nimi związek (wyroki: z dnia 24 marca 2011 r., Ferrero/OHIM, C-552/09 P, EU:C:2011:177, pkt 53; z dnia 20 listopada 2014 r., Intra-Presse/Golden Balls, C-581/13 P i C-582/13 P, niepublikowany, EU:C:2014:2387, pkt 72).

20 Z powyższego wynika, że gdy wszelkie podobieństwo między kolidującymi ze sobą oznaczeniami jest wykluczone, art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001, podobnie jak art. 8 ust. 1 lit. b), oczywiście nie może znaleźć zastosowania. Wyłącznie przy założeniu, że kolidujące ze sobą znaki towarowe wykazują pewne podobieństwo, nawet niewielkie, należy przeprowadzić całościową ocenę w celu zbadania, czy niezależnie od niskiego stopnia podobieństwa między nimi istnieje, ze względu na obecność innych mających znaczenie czynników takich jak powszechna znajomość lub renoma wcześniejszego znaku towarowego, prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd lub związek między tymi znakami towarowymi w odczuciu danego kręgu odbiorców (zob. podobnie wyroki: z dnia 24 marca 2011 r., Ferrero/OHIM, C-552/09 P, EU:C:2011:177, pkt 66; z dnia 20 listopada 2014 r., Intra-Presse/Golden Balls, C-581/13 P i C-582/13 P, niepublikowany, EU:C:2014:2387, pkt 73).

21 To w świetle powyższych wstępnych uwag należy rozpatrzyć pierwszy z zarzutów podniesionych przez skarżącą.

22 W niniejszym wypadku Izba Odwoławcza stwierdziła, że kolidujące ze sobą oznaczenia są odmienne i, na tej podstawie, wskazała na niestosowanie podstawy odmowy rejestracji wskazanej w art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001 – bez zbadania pozostałych przesłanek określonych w tym przepisie, wspomnianych w pkt 17 powyżej.

23 Należy zatem zbadać, czy Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, że nie istnieje żadne podobieństwo – nawet nieznaczne – między kolidującymi ze sobą oznaczeniami.

24 W tym względzie należy przypomnieć, że dwa oznaczenia są podobne, gdy z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców istnieje między nimi przynajmniej częściowa równość w zakresie jednego lub szeregu istotnych aspektów, a mianowicie aspektów wizualnych, fonetycznych i konceptualnych [zob. wyrok z dnia 29 listopada 2018 r., Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE), T-373/17, niepublikowany, EU:T:2018:850, pkt 66 i przytoczone tam orzecznictwo].

25 Ocena podobieństwa dwóch oznaczeń nie może ograniczyć się do zbadania tylko jednego z elementów tworzących dany złożony znak towarowy i porównania go z innym znakiem towarowym. Przeciwnie, porównania należy dokonać poprzez analizę danych znaków towarowych postrzeganych jako całość, co nie oznacza, że całościowe wrażenie pozostawione przez złożony znak towarowy w pamięci właściwego kręgu odbiorców nie może w niektórych przypadkach zostać zdominowane przez jeden lub kilka z jego składników (zob. wyrok z dnia 12 czerwca 2007 r., OHIM/Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo). Dopiero wtedy, gdy wszystkie pozostałe składniki znaku towarowego są pomijalne, ocena podobieństwa może zależeć wyłącznie od składnika dominującego (wyroki: z dnia 12 czerwca 2007 r., OHIM/Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, pkt 42; z dnia 20 września 2007 r., Nestlé/OHIM, C-193/06 P, niepublikowany, EU:C:2007:539, pkt 43). Jest tak w szczególności wówczas, gdy składnik ten jest w stanie samodzielnie zdominować wizerunek tego znaku, jaki właściwy krąg odbiorców zachowa w pamięci, skutkiem czego wszystkie pozostałe składniki tego znaku towarowego są bez znaczenia dla wywieranego przez ten znak całościowego wrażenia (wyrok z dnia 20 września 2007 r., Nestlé/OHIM, C-193/06 P, niepublikowany, EU:C:2007:539, pkt 43).

26 W niniejszym wypadku Izba Odwoławcza przede wszystkim stwierdziła, w ramach oceny opartej na art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001, że właściwy krąg odbiorców, jaki należy uwzględnić, to szeroki krąg odbiorców, mianowicie konsumenci końcowi i profesjonaliści, których poziom uwagi waha się od przeciętnego do wysokiego, zaś terytorium właściwym dla analizy prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd jest Unia – co się tyczy wcześniejszych unijnych znaków towarowych i niezarejestrowanych powszechnie znanych wcześniejszych znaków towarowych – a także Szwecja i Finlandia – co się tyczy krajowych znaków towarowych zarejestrowanych na tych terytoriach. Strony nie kwestionują tej definicji właściwego kręgu odbiorców.

27 Następnie Izba Odwoławcza przeprowadziła porównanie wizualne, fonetyczne i konceptualne kolidujących ze sobą oznaczeń. W pierwszej kolejności rozpatrzyła sprzeciw w zakresie, w jakim został on oparty na unijnym znaku towarowym nr 10397016, ukazanym w pkt 6 powyżej.

28 W tym względzie Izba Odwoławcza stwierdziła, że oznaczenie, dla którego dokonano zgłoszenia, jest oznaczeniem graficznym utworzonym ze stylizowanej litery „v”, zapisanej srebrnym kolorem i umieszczonej w niebieskim kręgu. Według Izby Odwoławczej użyta czcionka jest podobna do standardowej czcionki Garamond, dostępnej w każdym programie edytującym tekst. Dodała, że – pod tym kręgiem – ukazano taką samą stylizowaną literę, lecz w mniejszym rozmiarze, a następnie łącznik i wyraz „wheels” zapisany czcionką podobną do czcionki Arial. Stwierdziła ona, że wspomniany wyraz – będący znanym angielskim wyrazem, który może zostać zrozumiany w całej Unii – jest opisowy w odniesieniu do towarów oznaczonych znakiem towarowym, co do którego wniesiono o rejestrację, i nieodróżniający w odniesieniu do samochodów, a także że litera „v” nie przenosi żadnego znaczenia

w odniesieniu do samochodów. Na tej podstawie wskazała, że „w najlepszym wypadku dla wnoszącej odwołanie" oznaczenie, dla którego dokonano zgłoszenia, jest zdominowane przez srebrną literę „v" umieszczoną w niebieskim kręgu – zaś kolor niebieski jest kolorem podstawowym.

29 Co się tyczy unijnego znaku towarowego nr 10397016, Izba Odwoławcza wskazała, że składa się on ze stylizowanego przedstawienia elementu słownego „volvo" zapisanego niebieskimi literami – zaś kolor niebieski jest kolorem podstawowym – czcionką podobną do standardowej czcionki Garamond, „jedynie z tą różnicą, że litery te [wydają się] nieznacznie grubsze niż we [wspomnianej czcionce]". Co się tyczy kolidujących ze sobą oznaczeń, wskazała, że zarówno czcionka, jak i użyty kolor są bardzo proste i powszechnie używane w obrocie handlowym, w związku z czym nie nadają one charakteru odróżniającego wspomnianym oznaczeniom.

30 Co się tyczy porównania wizualnego kolidujących ze sobą oznaczeń, w pkt 30 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza stwierdziła, że elementy dominujące wspomnianych oznaczeń, a mianowicie, odpowiednio, litera „v" w wypadku oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, i element słowny „volvo" w wypadku wcześniejszego znaku towarowego, są odmienne. Wskazała, że oznaczenia składającego się z jednej litery nie można uznać za podobne do wyrazu rozpoczynającego się od tej samej litery. Według Izby Odwoławczej dodatkowe elementy graficzne również są odmienne. Wskazała ona, że nawet jeśli dwa oznaczenia mają niebieski kolor i nawet jeśli chodzi o taki sam odcień koloru niebieskiego, nie kompensuje to istniejących pomiędzy nimi różnic.

31 Pod względem fonetycznym Izba Odwoławcza stwierdziła, że pojedyncza litera „v", zawarta w oznaczeniu, dla którego dokonano zgłoszenia, jest wymawiana odmiennie od litery „v" zawartej w elemencie słownym „volvo" wcześniejszego znaku towarowego, w językach angielskim, hiszpańskim i niemieckim. Mając na względzie, że nie dysponowała ona żadnym przykładem w innym języku wykazującym stan odmienny, stwierdziła, że kolidujące ze sobą oznaczenia nie są podobne pod względem fonetycznym.

32 Pod względem konceptualnym Izba Odwoławcza stwierdziła, że żadne porównanie nie jest możliwe, ponieważ ani element dominujący i odróżniający oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, ani wcześniejszy znak towarowy nie niosą ze sobą znaczenia.

33 Ponadto Izba Odwoławcza wskazała, że gdyby uwzględnić element „v-wheels" oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, kolidujące ze sobą oznaczenia byłyby jeszcze bardziej różne pod względem wizualnym i fonetycznym. Podobnie zdaniem Izby Odwoławczej, gdyby przypisać elementowi dominującemu wspomnianego oznaczenia dane pojęcie, a mianowicie pojęcie pojedynczej litery, lub gdyby uwzględnić wyraz „wheels" elementu „v-wheels" tego oznaczenia, kolidujące ze sobą oznaczenia byłyby odmienne pod względem konceptualnym.

34 W drugiej kolejności Izba Odwoławcza dokonała porównania oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, z wszystkimi innymi wcześniejszymi graficznymi znakami towarowymi przedstawionymi na poparcie sprzeciwu i ukazanymi w pkt 6 powyżej. W tym względzie wskazała, że wszystkie te znaki towarowe składają się ze słownego elementu odróżniającego „volvo", zapisanego taką samą czcionką jak unijny znak towarowy nr 10397016, i „ze współdominującego elementu graficznego", przy czym element słowny „volvo" zapisano czarnym kolorem na białej etykiecie albo kolorem białym na czarnej lub niebieskiej etykiecie. Co więcej, stwierdziła ona, że owe znaki towarowe nie zawierają kręgu, wbrew temu, co twierdzi skarżąca, ponieważ ich elementu graficznego nie da się rozłożyć na krąg i strzałkę, lecz jest postrzegany jako jednolity element przypominający powszechnie znany symbol płci męskiej (), w związku z czym kolidujące ze sobą oznaczenia nie mają takiego samego okrągłego elementu. Ponadto w żadnym z tych znaków towarowych element słowny „volvo" nie został zapisany srebrnym kolorem – w odróżnieniu od litery „v" wspomnianego oznaczenia. Ze względu zaś na to, że wszystkie te znaki towarowe zawierają dodatkowy element „współdominujący", różnice między nimi a tym oznaczeniem są „tym większe". W konsekwencji Izba Odwoławcza stwierdziła, że rozpatrywane oznaczenie jest odmienne od wszystkich wyżej wymienionych znaków towarowych.

35 Skarżąca podnosi, że dla celów stosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001 ocena podobieństwa między kolidującymi ze sobą oznaczeniami, której dokonała Izba Odwoławcza, jest błędna pod wieloma względami. W skardze i na rozprawie skarżąca uściśliła, że jej argumenty koncentrują się w istocie na porównaniu między oznaczeniem, dla którego dokonano zgłoszenia, a powszechnie znanym unijnym znakiem towarowym ukazanym poniżej (zwanym dalej „wcześniejszym znakiem towarowym, na który się powołano”):

Oznaczenie, dla którego dokonano zgłoszenia	Wcześniejszy powszechnie znany w Unii znak towarowy
	

36 Zdaniem skarżącej istnieje określone podobieństwo wizualne między kolidującymi ze sobą oznaczeniami ukazanymi w pkt 35 powyżej ze względu na to, że mają one szereg wspólnych elementów, a mianowicie literę „v”, okrągłe kształty, pozycję elementów słownych wewnątrz wspomnianych okrągłych kształtów, taką samą kombinację kolorów niebieskiego i srebrnego oraz używanie takiej samej czcionki, która nie jest standardową czcionką Garamond, lecz czcionką specjalnie utworzoną przez skarżącą. Izba Odwoławcza nie uwzględniła zaś niektórych z tych zbieżności ani całościowego wrażenia wywoływanego przez wspomniane oznaczenia. Poza tym istnieje również określone podobieństwo fonetyczne między tymi oznaczeniami.

37 EUIPO odpowiada, po pierwsze, że okoliczność, iż element słowny „volvo” zawarty w wcześniejszym znaku towarowym, na który się powołano, rozpoczyna się od litery „v”, która następnie się powtarza, nie wystarcza, aby usunąć różnice istniejące między kolidującymi ze sobą oznaczeniami ukazanymi w pkt 35 powyżej, i że użyta czcionka nie jest szczególnie odróżniająca. Po drugie, wspomniane oznaczenia nie mają takich samych elementów graficznych, w szczególności okrągłego kształtu, ani takich samych elementów słownych, w związku z czym nie można ich uznać za podobne. Po trzecie, wbrew temu, co twierdzi skarżąca, element słowny wcześniejszego znaku towarowego, na który się powołano, został umiejscowiony w prostokącie zajmującym mniej niż jedną trzecią symbolu płci męskiej, podczas gdy element „v” oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, zajmuje całą powierzchnię koła, na którym go umieszczono. Po czwarte, odcień srebrnego koloru użyty we wspomnianym oznaczeniu nie pokrywa się ze srebrnym kolorem wcześniejszego znaku towarowego, na który się powołano, a proporcja kolorów nie jest na tyle identyczna, by upodobniła wspomniane oznaczenia. Kombinacja kolorów niebieskiego i srebrnego nie jest, ponadto, samoistnie odróżniająca.

38 Należy wskazać, że oznaczenie, dla którego dokonano zgłoszenia, jest złożonym oznaczeniem graficznym. Zawiera ono element, który – przy uwzględnieniu jego rozmiaru i pozycji – jest elementem dominującym, utworzonym z litery „v” zapisanej srebrnym kolorem, nieznacznie stylizowaną czcionką, umieszczonej w niebieskim kręgu ograniczonym cienką srebrną linią. Poniżej tego elementu znajduje się element słowny mniejszych rozmiarów, a mianowicie „v-wheels”, którego litera „v” jest taka sama jak litera zawarta w niebieskim kręgu, lecz ukazana w nieznacznie mniejszym rozmiarze, a pozostałe znaki zapisano kolorem niebieskim, czcionką przypominającą czcionkę Arial.

39 W tym względzie w pkt 27 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza prawidłowo wskazała, że elementem dominującym oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, jest element składający się z wielkiej litery „v" zapisanej srebrnym kolorem i umieszczonej w niebieskim kręgu. Należy jednak uściślić, że ów niebieski krąg, ze swej strony, jest ograniczony cienką okrągłą srebrną linią (zob. pkt 2 i 3 powyżej), czego wspomniana izba nie wskazała. Co się tyczy elementu słownego „v-wheels" wspomnianego oznaczenia, należy stwierdzić, że nie można go uznać za dominujący, mając na względzie jego rozmiar i okoliczność, że ukazuje on, w części, wielką stylizowaną literę „v" elementu dominującego. Nie jest on jednak pomijalny.

40 Jeśli chodzi o wcześniejszy znak towarowy, na który się powołano, jest on również złożonym znakiem towarowym utworzonym z elementu słownego „volvo" zapisanego nieznacznie stylizowanymi literami w kolorze białym na tle niebieskiego prostokąta umieszczonego w okrągłym elemencie w srebrnym kolorze połączonym z niewielką strzałką o tym samym kolorze, wystającą z prawej strony. W tym względzie Izba Odwoławcza rozważnie wskazała, że wspomniany znak towarowy został utworzony z elementów dominujących, a mianowicie elementu słownego „volvo" i okrągłego elementu połączonego z niewielką strzałką wystającą z prawej strony.

41 W pierwszej kolejności, co się tyczy porównania ukazanych w pkt 35 powyżej kolidujących ze sobą oznaczeń pod względem wizualnym, Izba Odwoławcza stwierdziła w istocie, że są one odmienne.

42 Jednakże w tym względzie należy wskazać, jak twierdzi w istocie skarżąca, że ukazane w pkt 35 powyżej kolidujące ze sobą oznaczenia wykazują zbieżności pod względem wizualnym.

43 Po pierwsze, element słowny elementu dominującego oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, i element słowny wcześniejszego znaku towarowego, na który się powołano – mianowicie odpowiednio litera „v" i element słowny „volvo" – wykazują bowiem pewne podobieństwa. Z jednej strony wspomniana litera pokrywa się zwłaszcza z pierwszą literą tego elementu słownego. Z drugiej strony w obydwu wypadkach, zapisano je identyczną czcionką. Nawet jeśli ta czcionka nie jest szczególnie fantazyjna, jest ona jednak stylizowana i nie wymieniono jej wśród „standardowych" czcionek programów edytujących tekst – jak potwierdziły strony na rozprawie. EUIPO nie kwestionuje ponadto okoliczności, że rozpatrywana czcionka została opracowana specjalnie dla skarżącej i jest przez nią używana od wielu lat. Ponadto, jak słusznie twierdzi skarżąca i wbrew temu, co wskazała Izba Odwoławcza, różnice między czcionką Garamond a czcionką użytą w ukazanych w pkt 35 powyżej kolidujących ze sobą oznaczeniach nie polegają jedynie na zapisie „nieznacznie grubszymi" literami, lecz również na okoliczności, że – odmiennie niż w wypadku czcionki Garamond – litera „v" we wspomnianych oznaczeniach została zapisana z obcięciem jej ostrej dolnej części. W konsekwencji należy stwierdzić, że w oznaczeniach tych użyto takiej samej czcionki dla zapisu ich elementów słownych „v" i „volvo", która to czcionka – wbrew temu, co stwierdziła Izba Odwoławcza – nie należy do czcionek powszechnie używanych w obrocie handlowym.

44 W każdym wypadku Sąd wskazał już, że używanie takiej samej czcionki, nawet standardowej, stanowi okoliczność, którą należy uwzględnić w ramach dokonywania porównania wizualnego kolidujących ze sobą oznaczeń [zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 16 stycznia 2018 r., Starbucks/EUIPO – Nersesyan (COFFEE ROCKS), T-398/16, niepublikowany, EU:T:2018:4, pkt 29, 52], w związku z czym, nawet w sytuacji gdyby elementy słowne kolidujących ze sobą oznaczeń zostały zapisane standardową czcionką, nie stałoby to na przeszkodzie stwierdzeniu, że istnieje zbieżność między nimi.

45 Po drugie, elementy słowne „v" i „volvo" kolidujących ze sobą oznaczeń są umiejscowione w środkowej części danego oznaczenia i zostały wyraźnie uwidocznione. W ukazanych w pkt 35 powyżej kolidujących ze sobą oznaczeniach owe elementy słowne, zapisane odpowiednio kolorem srebrnym i białym, zostały bowiem oba przedstawione na niebieskim tle pośrodku okrągłego elementu graficznego (zob. pkt 50 poniżej), co je wyróżnia. Ze względu na ich pozycję i zamierzony kontrast

w zakresie użytych kolorów są one wyraźnie uwidocznione. Jak słusznie twierdzi skarżąca, Izba Odwoławcza nie uwzględniła tego aspektu przy ocenie podobieństwa wizualnego wspomnianych oznaczeń.

46 Po trzecie, w oznaczeniu, dla którego dokonano zgłoszenia, i we wcześniejszym znaku towarowym, na który się powołano, użyto bardzo podobnej kombinacji kolorów. Są one bowiem oba koloru niebieskiego, w bardzo podobnym odcieniu, nawet identycznym, który to kolor użyto we wspomnianym oznaczeniu w odniesieniu do kręgu, w którym umieszczono literę „v" zapisaną srebrnym kolorem, a we wspomnianym znaku towarowym w prostokącie, w którym zapisano wyraz „volvo" w kolorze białym. W obu użyto także srebrnego koloru: dla litery „v" i cienkiej okrągłej linii otaczającej niebieski krąg – co się tyczy tego oznaczenia; dla symbolu płci męskiej – co się tyczy tego znaku towarowego.

47 W tym względzie o ile Izba Odwoławcza wskazała, że w ukazanych w pkt 35 powyżej kolidujących ze sobą oznaczeniach użyto niebieskiego koloru, o tyle nie uwzględniła całościowo używania bardzo podobnej kombinacji kolorów. Podkreślona przez wspomnianą izbę okoliczność, że element słowny wcześniejszego znaku towarowego, na który się powołano, został zapisany kolorem białym, podczas gdy element słowny elementu dominującego oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, jest zapisany srebrnym kolorem, nie usuwa wcale podobieństwa kombinacji kolorów użytej we wspomnianych oznaczeniach, ponieważ gdy te dwa kolory są skontrastowane z niebieskim tłem – tak jak w niniejszym wypadku – różnica między nimi nie jest łatwo dostrzegalna. Faktycznie wspomniane kombinacje kolorów przyczyniają się właśnie do uwidocznienia tych elementów słownych i do uzyskania analogicznego całościowego rezultatu estetycznego.

48 Podobnie wskazana przez Izbę Odwoławczą okoliczność, że niebieski kolor użyty w ukazanych w pkt 35 powyżej kolidujących ze sobą oznaczeniach jest bardzo prosty i powszechnie używany w obrocie handlowym, nie usuwa podobieństwa, jakie stwierdzono w odniesieniu do kombinacji użytych kolorów. W tym względzie wystarczy przypomnieć, że dla celów porównania wizualnego dwóch oznaczeń należy uwzględnić użycie takich samych kolorów, nawet jeśli są one podstawowe, takich jak kombinacja kolorów czarnego i białego w sprawie leżącej u podstaw wyroku z dnia 16 stycznia 2018 r., COFFEE ROCKS (T-398/16, niepublikowanego, EU:T:2018:4, pkt 52).

49 Ponadto jeśli chodzi o argument podniesiony przez EUIPO w odpowiedzi na skargę, zgodnie z którym zarówno proporcja, w jakiej podzielono kolory w ukazanych w pkt 35 powyżej kolidujących ze sobą oznaczeniach, jak i użyty w tych oznaczeniach odcień srebrnego koloru są odmienne, należy stwierdzić, że takiego uzasadnienia nie zawarto w zaskarżonej decyzji, w związku z czym, poprzez taki argument, EUIPO zamierza uzasadnić zaskarżoną decyzję okolicznościami, których nie wskazano w tej decyzji. Takiego uzupełnienia uzasadnienia nie można skutecznie powoływać przed Sądem i należy je oddalić jako niedopuszczalne [zob. podobnie wyrok z dnia 11 grudnia 2014 r., CEDC International/OHIM – Underberg (Kształt źdźbła trawy w butelce), T-235/12, EU:T:2014:1058, pkt 71]. W każdym wypadku podnoszona różnica proporcji i odcienia srebrnego koloru nie podważa w żaden sposób stwierdzenia, że w oznaczeniu, dla którego dokonano zgłoszenia, i we wcześniejszym znaku towarowym, na który się powołano, użyto bardzo podobnej kombinacji kolorów – wyraźnie i natychmiast dostrzegalnej.

50 Po czwarte, należy wskazać, że zarówno oznaczenie, dla którego dokonano zgłoszenia, jak i wcześniejszy znak towarowy, na który się powołano, całościowo mają okrągły kształt. Z jednej strony jest bowiem bezsporne, że oznaczenie to zawiera duży niebieski krąg, który jest ograniczony cienką okrągłą srebrną linią, nawet jeśli Izba Odwoławcza nie uwzględniła tego ostatniego elementu. Z drugiej strony wspomniana izba nie uwzględniła okoliczności, że wspomniany znak towarowy obejmuje okrągły wewnętrzny kształt ograniczony srebrnymi konturami symbolu płci męskiej, lub przynajmniej dwoma półokręgami umieszczonymi powyżej i poniżej niebieskiego prostokąta, w którym zapisano element słowny „volvo". Co więcej, zawarty w tym znaku towarowym symbol płci męskiej () składa się z okrągłego elementu i strzałki. Nawet jeśliby założyć, tak jak EUIPO, że właściwy krąg

odbiorców natychmiast rozpozna wspomniany symbol, nie będzie to jednak oznaczało – wbrew temu, co stwierdziła wspomniana izba w pkt 37 zaskarżonej decyzji – że ów krąg odbiorców nie zauważy, iż symbol płci męskiej składa się w szczególności z okrągłego wyraźnie dostrzegalnego elementu, tym bardziej że połączona z nim strzałka jest o wiele mniejsza niż sam okrągły element. Błędnie zatem Izba Odwoławcza stwierdziła we wspomnianym punkcie, że rozpatrywany znak towarowy „nie [zawiera] kręgu".

51 Z powyższego wynika, że oznaczenie, dla którego dokonano zgłoszenia, i wcześniejszy znak towarowy, na który się powołano, mają szereg wspólnych elementów wizualnych, a mianowicie używanie takiej samej czcionki, kombinację bardzo podobnych kolorów, okrągłe kształty, pośrodku których umiejscowiono i uwidoczniono ich odpowiednie elementy słowne, a elementy te pokrywają się ponadto w zakresie litery „v" – pojedynczej litery w elemencie dominującym oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, i pierwszej litery elementu słownego wcześniejszego znaku towarowego, na który się powołano.

52 Jest prawdą, jak wskazano to w zaskarżonej decyzji i jak twierdzi EUIPO, że ukazane w pkt 35 powyżej kolidujące ze sobą oznaczenia wykazują również istotne wizualne różnice. I tak, w szczególności, element słowny elementu dominującego oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, składający się z jednej litery, mianowicie „v", różni się od elementu słownego „volvo" wcześniejszego znaku towarowego, na który się powołano, składającego się z pięciu liter; wspomniane oznaczenie zawiera niebieski krąg w odróżnieniu od wspomnianego znaku towarowego, w którym kontury okrągłego kształtu są koloru srebrnego (zob. pkt 40 powyżej); w odróżnieniu od wspomnianego oznaczenia w znaku tym zawarto niebieski prostokąt, w którym zapisano element słowny „volvo", a także element graficzny przypominający symbol płci męskiej; we wcześniejszym znaku towarowym, na który się powołano, nie zawarto elementu słownego „v-wheels" ujętego w tym oznaczeniu.

53 Jednakże różnice te, niezależnie od tego jak ważne by były, nie czynią pomijalnymi, w ramach całościowego wrażenia wywołanego przez ukazane w pkt 35 powyżej kolidujące ze sobą oznaczenia, podobieństw wskazanych w pkt 43–51 powyżej. Wszystkie te podobieństwa dotyczą bowiem różnych aspektów elementów dominujących oznaczenia, dla którego dokonano zgłoszenia, oraz wcześniejszego znaku towarowego, na który się powołano, w związku z czym nie można pominąć ich istotnego charakteru.

54 Ponadto zakładając, tak jak EUIPO, że żadna z tych zbieżności wskazanych w pkt 43–51 powyżej, rozpatrywana odrębnie, nie wystarcza do stwierdzenia istnienia podobieństwa między ukazanymi w pkt 35 powyżej kolidującymi ze sobą oznaczeniami dla celów stosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001, niemniej wspomniane zbieżności, rozpatrywane łącznie, wykazują niski stopień podobieństwa wizualnego, który należy uwzględnić dla celów stosowania tego przepisu. W tym względzie wystarczy przypomnieć, że zgodnie ze wspomnianym w pkt 24 i 25 powyżej orzecznictwem dwa oznaczenia są podobne, gdy z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców istnieje między nimi przynajmniej częściowa identyczność w zakresie jednego lub kilku istotnych aspektów.

55 Ponadto na rozprawie EUIPO przyznało, że istnieją pewne zbieżności między ukazanymi w pkt 35 powyżej kolidującymi ze sobą oznaczeniami, podnosząc równocześnie, że jego zdaniem chodzi o „wypadek graniczny", który nie wskazuje na istnienie stopnia podobieństwa wymaganego na mocy orzecznictwa. Jednakże w tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem wspomnianym w pkt 19 powyżej stopień podobieństwa wymagany na mocy art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001 jest niższy od stopnia wymaganego na mocy art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia i że zbieżności wskazane w pkt 43–51 powyżej, rozpatrywane łącznie, wystarczają, aby stwierdzić istnienie niskiego stopnia podobieństwa wizualnego między oznaczeniem, dla którego dokonano zgłoszenia, i wcześniejszym znakiem towarowym, na który się powołano, które to podobieństwo należy uwzględnić dla celów stosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001.

56 Z powyższego wynika, że Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, iż ukazane w pkt 35 powyżej kolidujące ze sobą oznaczenia są odmienne pod względem wizualnym.

57 W drugiej kolejności, co się tyczy porównania fonetycznego ukazanych w pkt 35 powyżej kolidujących ze sobą oznaczeń, należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła brak podobieństwa między nimi. Po pierwsze bowiem, o ile oznaczenie, dla którego dokonano zgłoszenia, jest wymawiane jedynie za pomocą litery „v", o tyle w pkt 31 zaskarżonej decyzji wspomniana izba słusznie wskazała, że literę „v" wymawia się odmiennie od elementu słownego „volvo" zawartego we wcześniejszym znaku towarowym, na który się powołano. W tym wypadku wspomnianą literę wymawia się za pomocą dźwięku odpowiadającego jego odczytowi alfabetycznemu, podczas gdy wspomniany element słowny, utworzony z sylab „vol" i „vo", wymawia się w sposób ciągły – z odmiennym akcentowaniem, odmienną intonacją i odmiennym rytmem.

58 Po drugie, o ile oznaczenie, dla którego dokonano zgłoszenia, jest wymawiane w taki sam sposób jak jego element słowny „v-wheels", o tyle takiego sposobu wymowy nie można skojarzyć z wymową elementu słownego „volvo" wcześniejszego znaku towarowego, na który się powołano. Wbrew temu, co twierdzi skarżąca, sylaby, na jakie można rozłożyć kolidujące ze sobą oznaczenia ukazane w pkt 35 powyżej, wymawia się w różny sposób. I tak, nawet jeśli niektóre litery się pokrywają, są one wymawiane w odmiennej kolejności, z różnym akcentowaniem i rytmem.

59 Wreszcie w trzeciej kolejności, co się tyczy porównania konceptualnego ukazanych w pkt 35 powyżej kolidujących ze sobą oznaczeń, wystarczy wskazać, że strony nie kwestionują stwierdzenia Izby Odwoławczej, zgodnie z którym takie porównanie nie jest, w niniejszym wypadku, możliwe.

60 Należy zatem stwierdzić istnienie niskiego stopnia podobieństwa wizualnego między ukazanymi w pkt 35 powyżej kolidującymi ze sobą oznaczeniami i brak podobieństwa między nimi pod względem fonetycznym.

61 Dodatkowo należy przypomnieć, że aspekty wizualne, fonetyczne lub konceptualne kolidujących ze sobą oznaczeń nie zawsze mają taką samą wagę. Znaczenie elementów podobieństwa lub różnicy między oznaczeniami może zależeć w szczególności od samoistnych właściwości tych oznaczeń lub od warunków sprzedaży towarów lub usług oznaczonych kolidującymi ze sobą znakami towarowymi. Jeżeli towary oznaczone danymi znakami towarowymi są zwykle sprzedawane w sklepach samoobsługowych, gdzie konsument sam wybiera towar i jest zmuszony wobec tego ufać przede wszystkim wizerunkowi znaku towarowego znajdującemu się na tym towarze, podobieństwo wizualne oznaczeń będzie miało co do zasady największe znaczenie. Jeżeli zaś dany towar jest przede wszystkim sprzedawany poprzez namawianie do zakupu ustnie, większe znaczenie będzie zwykle przypisywane fonetycznemu podobieństwu oznaczeń. Wobec tego stopień podobieństwa fonetycznego między dwoma znakami towarowymi ma ograniczone znaczenie w przypadku towarów, które są sprzedawane w taki sposób, że właściwy krąg odbiorców podczas zakupu zazwyczaj postrzega znak towarowy, który je oznacza, w postaci wizualnej [wyrok z dnia 11 grudnia 2014 r., Coca-Cola/OHIM – Mitico (Master), T-480/12, EU:T:2014:1062, pkt 68; zob. także podobnie wyrok z dnia 5 lipca 2016 r., Future Enterprises/EUIPO – McDonald's International Property (MACCOFFEE), T-518/13, EU:T:2016:389, pkt 32].

62 Z powyższego wynika, że stwierdzając niesłusznie, że ukazane w pkt 35 powyżej kolidujące ze sobą oznaczenia są odmienne pod względem wizualnym, Izba Odwoławcza popełniła błąd, nie dokonując oceny całościowego podobieństwa wspomnianych oznaczeń i nie badając, w konsekwencji, wszystkich pozostałych przesłanek zastosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001, wspomnianych w pkt 17 i 18 powyżej.

63 Wobec tego należy uwzględnić zarzut pierwszy.

64 W tych okolicznościach i w zakresie, w jakim wystarcza, że jedna względna podstawa odmowy rejestracji, taka jak wskazana w art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001, stoi na przeszkodzie rejestracji zgłoszonego znaku towarowego, oraz w jakim Izba Odwoławcza powinna rozpatrzyć pozostałe przesłanki zastosowania wspomnianego przepisu, należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w całości – bez konieczności badania pozostałych zarzutów skarżącej [zob. podobnie wyrok z dnia 27 października 2016 r., Spa Monopole/EUIPO – YTL Hotels & Properties (SPA VILLAGE), T-625/15, niepublikowany, EU:T:2016:631, pkt 71].

W przedmiocie kosztów

65 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

66 Ponieważ EUIPO przegrało sprawę, należy zgodnie z żądaniem skarżącej orzec, że pokrywa ono własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącą w postępowaniu przed Sądem.

67 Ponadto ze względu na to, że skarżąca wniosła o obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez nią w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów i Izbą Odwoławczą, należy przypomnieć, że zgodnie z art. 190 § 2 regulaminu postępowania niezbędne koszty poniesione przez strony w związku z postępowaniem przed izbą odwoławczą uznaje się za koszty podlegające zwrotowi, wobec czego to żądanie skarżącej jest dopuszczalne. Powyższe nie dotyczy kosztów poniesionych w związku z postępowaniem przed Wydziałem Sprzeciwów. W rezultacie żądanie skarżącej dotyczące kosztów poniesionych w związku z postępowaniem przed Wydziałem Sprzeciwów, które nie stanowią kosztów podlegających zwrotowi, jest niedopuszczalne [wyrok z dnia 20 września 2018 r., Kwizda Holding/EUIPO – Dermapharm (UROAKUT), T-266/17, EU:T:2018:569, pkt 90, 91].

Z powyższych względów

SĄD (siódma izba)

orzeka, co następuje:

1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 21 marca 2018 r. (sprawa R 1852/2017-4).

2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania, w tym niezbędnymi kosztami poniesionymi przez Volvo Trademark Holding AB dla celów postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO.

Tomljenović Bieliūnas Kornezov

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 24 września 2019 r.

Podpisy